

Motion till riksdagen 2006/07: MJ273

av Anna Bergkvist (m)

Utvidgning av 28 § jaktförordningen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att genomföra en utvidgning av 28 § jaktförordningen.

Rätten att skydda sitt tamdjur

Moderaterna har i olika sammanhang föreslagit att rätten att skydda tamdjur med stöd av 28 § JF ska utvidgas. Ett lagrum som ger rimliga möjligheter att försvara tamdjur vid rovdjursangrepp är av mycket stor betydelse såväl för enskilda tamdjursägare som för förtroendet för den nationella rovdjurspolitiken i ett bredare perspektiv. Texten i gällande 28 § JF är enligt min uppfattning både föråldrad och svårtolkad.

28 § Om något av rovdjuren björn, varg, järv eller lo angriper tamdjur eller om det finns skälig anledning att befara ett sådant angrepp, får åtgärder vidtas för att skrämja bort rovdjuret. Rovdjur som avses i första stycket får dödas för att skydda ett tamdjur 1. av tamdjurets ägare eller vårdare om det finns skälig anledning att befara ett angrepp på tamdjuret, dödandet sker i omedelbar anslutning till att rovdjuret har angripit och skadat eller dödat tamdjur och det inte går att avvärja det befara angreppet genom att skrämja bort rovdjuret eller på annat lämpligt sätt, 2. av tamdjurets ägare eller vårdare om rovdjuret befinner sig inom inhägnat område avsett för skötsel av tamdjuret, om det finns skälig anledning att befara att rovdjuret där angriper tamdjuret och det inte går att avvärja det befara angreppet genom att skrämja bort rovdjuret eller på annat lämpligt sätt. Åtgärder enligt första och andra styckena får vidtas på annans jaktområde och trots bestämmelserna i 9 §. Sådan jakt är dock inte tillåten inom nationalpark. Naturvårdsverket skall fortlöpande bedöma om möjligheten att döda rovdjur med stöd av andra stycket försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Om Naturvårdsverket bedömer att så är fallet skall verket genast anmäla detta till regeringen. Förordning (2006:14).

Fel! Okänt namn på

Så som jag ser det är det en förutsättning för att rovdjurspolitiken ska accepteras av folket, att det finns en möjlighet för den enskilde djurägaren att skydda sina djur mot rovdjursangrepp. Om rovdjurspolitiken ska få genomslag och vinna gillande är det viktigt att de människor som drabbas av att deras djur dödas av rovdjur inte lider någon ekonomisk skada. I dag kan den enskilde djurägaren teckna försäkringar för att skydda sig mot skador av rovdjur. Problemen är dock många med dagens system. Försäkringen är inte alltid möjlig att teckna på tillräckligt stort belopp för att ersätta skadan. Det är också ofta oklart under vilka omständigheter skador ska ersättas från det allmänna eller av försäkringar.

Likaså finns det, inte heller någon självklar gräns för var och när skada på en jakthund ska ersättas. Detta är inte rimligt, och därför anser jag att man bör utreda ett bättre ersättningssystem. En viktig utgångspunkt måste vara att ett framtida ersättningssystem bör gälla fler omständigheter än i dag och täcka högre skadebelopp. Det är rimligt att vi som bor i glesbygd kan känna trygghet och att det finns möjlighet till rimlig ersättning om våra djur skulle råka illa ut.

Skador på tamdjur som orsakas av rovdjur bör ersättas och gälla både för djur som ingår i näringsverksamhet och för djur som hålls som husdjur. Det behöver också klargöras under vilka omständigheter som skador skall ersättas samt för var och när en skada på jakthund skall ersättas.

Stockholm den 27 oktober 2006

Anna Bergkvist (m)